

Mirsad Hadžikadić:

Ovo su vjerovatno bili najneregularniji izbori u smislu nepravilnosti i broja ukradenih glasova. Puno mojih glasova je otišlo protiv kandidata s kojim nisam želio da se sretnem, Dragana Čovića, a koji je ultranacionalista. Glasači su odlučili da ga uklone s funkcije tako što će „moje“ glasove dati kandidatu koji bi ga na taj način zamijenio na poziciji predstavnika hrvatskog naroda. Mnogi glasači su mislili da ja nemam šanse da pobijedim, pa iz tog razloga nisu glasali za mene, već za druge kandidate, smatrajući da bi u suprotnom njihov glas bio bezvrijedan. Nakon što su vidjeli rezultate, mnogi ljudi mi prilaze i izvinjavaju se što nisu glasali za mene. Kad sad sagledam cjelokupnu situaciju, mislim da imamo najmanje 100.000 pristalica, što predstavlja veliku snagu. Osim toga, mnogi stranački lideri sad govore o nama, pitajući se kako se to desilo i šta to znači. Znači, 8. oktobra su ljudi bili iznenađeni, smatrajući da je ostvaren velik uspjeh. Već 9. oktobra bila je prisutna euforija. Ljudi su govorili da je taj rezultat odraz naše velike snage, moleći me da ostanem i da nastavimo da se borimo. Tako da smo morali brzo da djelujemo. Sjeli smo za sto svi kao grupa, i ljudi su me bukvalno preklinjali da osnujemo stranku ili pokret. Na kraju smo odlučili da osnujemo pokret, a ne stranku. Tu postoji mala razlika. U oba slučaja govorimo o političkim organizacijama, koje liče na stranku, ali razlika je u tome što smo mi prije tri i po dana objavili elektronsku pristupnicu, nakon čega smo za tri dana dobili više od 1.500 novih članova. Najavili smo i osnivačku skupštinu za 25. novembar, a taj datum je Dan državnosti Bosne i Hercegovine. Tako da trenutno pripremamo tu sjednicu, koja će za nas predstavljati izuzetno važan događaj, gdje ćemo na jednom mjestu okupiti dio našeg članstva, odnosno pristalica. Znači, razlika između pokreta i stranke je u tome što mi dozvoljavamo svima, pa čak i članovima drugih stranaka, da nam se pridruže, jer želimo da način razmišljanja ljudi promijenimo nabolje. Želimo da oni preuzmu odgovornost i inicijativu. Želimo da promijenimo čak i druge stranke tako što ćemo tim ljudima pokazati kako se određena pitanja mogu riješiti, i na koji način mogu da promijene svoje stranke. Ali kad je u pitanju naša lista kandidata za predstojeće lokalne izbore, koji će biti održani za dvije godine, kao i za opšte izbore, koji se održavaju za četiri godine, mi ćemo biti u potpunosti spremni, sa željom da dođe do promjene vlasti u Bosni i Hercegovini. Trenutno radimo na tome. Što se tiče naše kandidatske liste za pomenute izbore, svakako ćemo biti puno stroži. Dozvolićemo isključivo članovima

našeg pokreta da budu na listi. Mi smo pokret za Bosnu i Hercegovinu koji se zove Platforma za progres, i otvoreni smo za ljude svih nacija, odnosno za sve građane. Ali ćemo voditi računa o tome da na kandidatskim listama mjesto nađu isključivo članovi našeg pokreta koji nisu u drugim strankama. Promovisaćemo što više mladih ljudi i žena. Naglasak ćemo staviti na stručnost, vještine i sposobnost ljudi da daju pozitivan doprinos, te na integritet i želju za doprinosom Bosni i Hercegovini. Iste principe ćemo primijeniti i na one koji će biti nosioci određenih funkcija unutar Pokreta. Formiraćemo i stručne timove u okviru Pokreta, koji će biti sastavljeni od ljudi koji su stručni, bez obzira na njihovu stranačku pripadnost. Govorimo o ljudima koji će biti u stanju da daju doprinos napretku Bosne i Hercegovine u raznim oblastima, kao što su obrazovanje, zdravstvo, kultura, umjetnost, politički život, različiti segmenti industrije, i slično. Oni će nas savjetovati o našim narednim koracima. Osim toga, planiramo da osnujemo i nešto sasvim drugačije, tzv. Državno savjetodavno vijeće, u koje ćemo pozvati najbolje i najstručnije ljude, bez obzira na njihovu stranačku pripadnost. Znači, pozvaćemo i druge stranke da uzmu učešće u radu tog tijela, pod uslovom da prihvate naš akt u kojem su navedeni principi djelovanja. To će biti tijelo koje će dugoročno razmišljati o Bosni i Hercegovini i koje će nas obavještavati o mogućnostima djelovanja u sadašnjem trenutku, ali i za dvije, četiri ili deset godina. Određen broj mladih ljudi nas je zamolio da osnujemo asocijaciju mladih u okviru Pokreta, što ćemo i učiniti, asocijaciju žena, što ćemo učiniti, te asocijaciju predstavnika dijaspore, što ćemo takođe učiniti. U okviru stranačkih struktura, kao što je Upravni odbor, imaćemo predstavnike asocijacije mladih, asocijacije žena i asocijacije dijaspore. Znači, imaćemo strukturu koja je prilično neobična. Imaćemo lokalne organizacije koje će imati fleksibilnu organizacionu strukturu, i kojima ćemo omogućiti slobodu djelovanja u njihovim lokalnim sredinama, uz koordinaciju s centralom. Sve u svemu, osjeća se dolazak novog talasa u Bosni i Hercegovini, a od tad nam se obratio velik broj ljudi iz drugih stranaka koji su zamolili da dobiju određenu ulogu unutar Pokreta. Međutim, mi takvim slučajevima pristupamo s povećanim oprezom, jer želimo ljude koji su sposobni, koji imaju integritet, i koji su izrazili želju da djeluju na način koji će dovesti do poboljšanja stanja u Bosni i Hercegovini. Kad smo mi u pitanju, prisutno je veliko uzbuđenje. Sad dolazim u SAD kako bih prisustvovao dvama konferencijama, ali i kako bih razgovarao s upravom univerziteta UNC Charlotte. Želim da

vidim na koji način bih mogao da ostanem član osoblja na univerzitetu UNC Charlotte, jer bih zaista volio da držim predavanja na daljinu. Razmotrićemo mogućnost da držim predavanja odavde, ali i da uspostavimo vezu između ovdašnjih obrazovnih institucija i univerziteta UNC Charlotte, što bih zaista volio da postignem. Vidjećemo da li je to u interesu univerziteta UNC Charlotte, tako da ću razgovarati s rukovodstvom univerziteta na tu temu. Inače, od dana objave nepotpunih rezultata izbora, sve je više ljudi koji me zaustavljaju na ulici, koji žele da mi čestitaju, koji se raspituju na koji način mogu da se učlane, ili koji žele da se fotografišu sa mnom. Ovih deset odsto glasova koje smo dobili izazvali su politički potres u Bosni i Hercegovini. Svi se pitaju kako je moguće da neko ko je na raspolaganju imao pedeseti ili stoti dio sredstava u odnosu na iznos koji su potrošili drugi, neko bez političke organizacije ili političke infrastrukture i bez ikakvog varanja, ostvari takav rezultat. Oni sad razmatraju načine na koje bi to mogli iskoristiti za ostvarenje svojih ciljeva, ali mi to nećemo dozvoliti. Ovakav rezultat mora da dovede do stvaranja političke snage koju karakterišu integritet, stručnost i istinska demokratija. Mislim da BiH nije znala da je tako nešto moguće, ali sad imaju primjer na koji je to moguće učiniti. Zato u cijeloj zemlji vlada veliko uzbuđenje, a iskreno govoreći, i kod mene lično.

Clark Curtis:

Kakva je tvoja lična reakcija na sve ovo? Očigledno je jedan od tvojih ciljeva bio da pokreneš stvari na ovaj način, ali sad je to realnost koja je pred tobom.

Mirsad Hadžikadić:

Naravno, ja nisam imao predstavu kako će se situacija odvijati. Zaista je prijatan osjećaj uvidjeti da je ova ideja dobro prihvaćena među građanima Bosne i Hercegovine, i da sam ja kao osoba dobro prihvaćen ovdje kao potencijalni katalizator promjene. Ali ja sam vrlo oprezan kad objašnjavam ljudima šta se desilo i šta to znači. Drugim riječima, ne želim da stvorim kult ličnosti. Pokret kojeg ćemo osnovati neće imati moje ime u svom nazivu, iako mi ljudi uglavnom sugerišu da bih to trebao uraditi. To nisam želio učiniti. Pokret će se zvati Platforma za progres, jer je to i dosad bilo dio imena, tako da su se ljudi već navikli na njega. Meni izuzetno

zadovoljstvo pričinjava činjenica da se desilo nešto za šta sam istinski želio da se desi, odnosno da dođe do promjene političkog diskursa ove zemlje i stvaranja jedne drugačije opcije. To mi pričinjava veliko zadovoljstvo. I zaista sam dirnut reakcijom ljudi koji mi svakodnevno prilaze i pitaju kako mogu da daju svoj doprinos. Brojni mladi ljudi se pojavljuju niotkuda i obraćaju nam se sa željom da se uključe u politički proces kroz pokret. Zaista sam zahvalan i prvobitnim članovima tima, koji su od samog početka vjerovali i koji su dali ogroman doprinos našoj poruci i prihvatanju poruke među ljudima u Bosni i Hercegovini. Smatram da je naš prvobitni cilj ne samo ostvaren, već i premašen, i to u mnogo većoj mjeri nego što sam to mogao očekivati, u smislu realnosti situacije u Bosni i Hercegovini i potencijalnih promjena. Tako da je to proizvelo osjećaj odgovornosti i obaveze prema svima onima u kojima smo probudili nadu. Sad je pred nama izazov pretvaranja tog rezultata u svrsishodno djelovanje, odnosno stvaranje pokreta koji zaista može da promijeni ne samo Bosnu i Hercegovinu, već i širi region.

Clark Curtis:

Siguran sam da si već razmišljao o tom, ali šta sve ovo sad znači za tebe, u smislu budućnosti? Spomenuo si već vezu s univerzitetom UNC Charlotte, ali uopšteno uzevši, kako vidiš svoj položaj? Znam da želiš da ostaneš angažovan.

Mirsad Hadžikadić:

Da, želim da budem uključen, da rukovodim procesom napretka. Naravno, ja neću biti kandidat na lokalnim izborima, dok ću za opšte izbore pokušati pronaći boljeg kandidata koji će nastaviti našu borbu, a ja ću biti podrška iz pozadine. Vodiću računa da pokret zadrži integritet i da promoviše iste ideje od kojih smo krenuli. Svakako da nam predstoje značajne promjene, pa i kad je u pitanju privatni život. To znači da neću moći provoditi ovdje onoliko vremena koliko sam planirao, ali bih svakako volio iznaći način da ostanem povezan s univerzitetom, što bi po mom mišljenju bilo korisno za obje strane. Naravno, uprava će odlučiti šta je najbolje za univerzitet. Osim toga, moram da mislim i na svoju porodicu i šta sve ovo znači za njih, ali osjećaj odgovornosti prema zemlji i prema svim mladim ljudima ovdje je velik, što uviđam idući kroz cijeli ovaj proces. Ne znam kako će to sve izgledati na kraju, ali ja ću dati sve od sebe da

poboljšam što više ljudi u Bosni i Hercegovini, a naročito mladih, koji su shvatili da se ovdje radi i o njima. Tako da imam tu obavezu da ih podržim i da im pomognem da postanu politički svjesni i politički potkovani, te da se uključe u politički život u Bosni i Hercegovini. Sve u svemu, puno je toga što moramo i možemo uraditi. Moj zadatak je da budem osoba koja će sve to omogućiti na najbolji način.

Clark Curtis:

Kad je u pitanju tvoja poruka koju si tokom kampanje uputio mladim ljudima, ali i drugima, jasno je da naglasak nije bio na tebi, nego na poruci, i znam da su neki shvatili tu poruku, ali oni u budućnosti uglavnom vide tebe kao osobu koja će tu poruku sprovesti u djelo. Da li to kod tebe izaziva određenu dilemu kad su u pitanju tvoji naredni koraci?

Mirsad Hadžikadić:

To je svakako velika dilema. Kako sam već rekao, ne podržavam stvaranje bilo kakvog kulta ličnosti, i smatram da to nije dobro ni za pokret, ni za državu. Međutim, zatekao sam se u takvoj situaciji u kojoj ljudi govore da narod u Bosni i Hercegovini želi da ima lidera, da je narod navikao na to da ima lidera, i da treba da preuzmemo tu ulogu. Ja se ne plašim uloge lidera, ali ne želim da gradim sistem oko sebe. Sistem treba da bude izgrađen oko procesa. Neophodno je osnažiti omladinu i druge ljude u Bosni i Hercegovini, kako bi oni bili u stanju da donesu promjene i da budu dio promjena. Znači, dilema je kako da budem lider, ali takav lider koji će u djelovanju i u realizaciji ciljeva koji će dovesti do toga da sistem bude bolji samog sebe zamijeniti ljudima koji će biti obrazovani i sposobni da djeluju i da budu dovoljno samopouzdana, znajući da su u stanju da donesu promjene. To nije lak proces. U pitanju je vijugav i trnovit put, ali nema drugog načina. Sistem ne smijemo graditi oko jedne osobe. Zato mi je izuzetno drago što se pokretu pridružuje sve više mladih ljudi koji su politički potkovani, ili bar politički aktivni, i koji će biti spremni da preuzmu vođenje pokreta u periodu od četiri ili osam godina. To za mene predstavlja najveći izazov: kako da pripremim narod, stanovništvo, građane za preuzimanje odgovornosti za budućnost zemlje, odnosno za preuzimanje obaveze da izvrše zadatke koji se moraju izvršiti kako bi država krenula u pravom smjeru.